

C'est l'histoire d'une femme qui régulièrement chaque chabat après avoir prié et lu la Paracha de la semaine, s'installait seule dans sa maison et filait la laine, pour ne pas avoir à s'installer avec ses voisines et s'occuper de paroles vaines, de médisance et de colportage.

Or il advint une que Moïse notre Maître se promenait un chabat. Arrivé à la ville de cette dame, il vit une maison que la ché'hina surmontait. Il entra et trouva une femme assise qui filait.

Il lui dit, ma fille ne sais-tu pas que c'est chabat aujourd'hui ?

Elle lui dit, assurément je sais que c'est chabat aujourd'hui.

Il lui dit, ne sais-tu pas que le chabat le travail de transformation est interdit ?

Elle dit, assurément je sais, que le travail de transformation est interdit.

Il lui dit, mais alors pourquoi files-tu ?

Elle dit alors, et que devrais-je faire à pareille heure ?

Il lui dit, tu devrais prier et lire dans le Tséna Our'éna

Elle lui dit, j'ai déjà achevé ma prière et j'ai déjà lu la paracha de la semaine.

Il lui dit, alors installe-toi avec tes voisines et ne profane pas le chabat.

Elle s'arrêta net, posa son ouvrage et s'en fut auprès de ses compagnes.

Le chabat suivant Moïse notre Maître vit que la ché'hina s'était retirée de ladite maison .

כנגד אותם שקובעים ישיבות של שחוק וקלות ראש

מעשה באשה אחת שבכל שבת ושבת אחר שהתפללה ואחר שקראה בפרשת השבוע היתה יושבת יחידה בביתה וטווה, כדי שלא תהא יושבת עם שכנותיה ועוסקת עמהן בדברים בטלים ובלשון הרע וברכילות.

פעם אחת היה משה רבינו מטייל לו בשבת. הגיע לעיירה של אותה אשה. ראה בית אחד שהשכינה שרויה עליו. נכנס ומצא אשה יושבת וטווה.

אמר לה, בתי אי את יודעת ששבת היום ?

אמרה לו, יודעת אני ששבת היום.

אמר לה, אי את יודעת ששבת אסור במלאכה ?

אמרה, יודעת אני ששבת אסור במלאכה.

אמר לה, אם כן למה את טווה ?

אמרה היא, ומה היה לי לעשות בשעה זו ?

אמר לה, היה לך להתפלל ולקרות בצאינה וראינה.

אמרה לו, כבר סיימתי את תפילתי וכבר קריתי בפרשת השבוע.

אמר לה, אם כן שבי עם שכנותיך ואל תחללי את השבת.

עמדה והניחה את מלאכתה והלכה אצל חברותיה.

בשבת שנייה ראה משה רבינו שנסתלקה שכינה מאותו הבית. נכנס ומצא אותה אשה יושבת עם שכנותיה ועוסקת עמהן

Il entra et trouva ladite dame installée avec ses voisines, occupée avec elles à converser. Et quel était l'objet de leur conversation, celle-ci s'est fait faire un habit à cinquante pièces d'or, celle-là son mari lui a acheté un collier de diamants, le fils de celui- a posé les yeux sur la fille de celle-ci et la fille de celle-ci a posé les yeux sur le fils de celui-là. Ainsi s'adonnaient-elles aux vaines conversations, à la médisance et au colportage. Moïse ayant vu cela lui dit, ma fille retourne à ton ouvrage et ne t'occupe pas de futilités.

C'est pourquoi l'être humain devrait faire grande attention pour ne pas s'occuper de vaines paroles le chabat.

Lorsque ces faits furent portés à l'attention des Sages ils dirent que ce n'était pas un chabat mais un jour de Néoménie car il est permis d'accomplir un travail de transformation le jour de la Néoménie, mais les femmes n'y accomplissent pas de travail de transformation, comme nous le trouvons dans les chapitres de Rabbi Eliezer, puisque les femmes n'avaient pas accepté de donner leurs anneaux à leurs maris lors de l'affaire du Veau (d'or). C'est pourquoi Dieu leur donna en récompense ici bas de garder la Néoménie. Et quelle sera leur récompense dans le monde futur? C'est qu'elles puissent se renouveler aux Néoménies. Quoi qu'il en soit, selon cette version ou l'autre, c'est avec une extrême vigilance qu'il faut éviter de fixer la moindre réunion de raillerie et de désinvolture.

Et pourquoi les Néoménies furent elles données aux femmes et non pas les autres fêtes? Le Tour écrit au nom de Rabbi Juda son frère que les fêtes furent mises en place en correspondance avec les patriarches. Pessa'h correspondant à Avraham comme il est écrit « pétris et fais des galettes » et c'était à Pessah. Chavouot correspond à Yitz'hak, car le chofar utilisé au moment

בשיחה. ומה שיחתו, פלונית לקח לה בעלה בגד של חמישים זהובים, פלונית לקח לה בעלה מחרוזת של מרגליות, בן פלוני נתן עיניו בבת פלוני, בת פלוני נתנה עיניה בבן פלוני. וכך היו משיחות שיחות בטלות ולשון הרע ורכילות. כיון שראה משה כך אמר לה, בתי חזרי למעשיך ואל תתעסקי בדברי שטות. לפיכך יהא אדם זהיר הרבה שלא לעסוק בדברים בטלים בשבת.

כשנאמרו הדברים לפני החכמים אמרו, לא שבת היה אלא ראש מותר בעשיית מלאכה, אלא שנשים חודש היה, שראש חודש אינן עושות בו מלאכה. כמו שמצינו בפרקי רבי אליעזר, לפי שלא רצו נשים ליתן נזמיהן לבעליהן במעשה העגל, לכך נתן להן הקדוש ברוך הוא שכרן בעולם הזה שהן משמרות ראש חודש. ומה שכר הוא נותן להן לעולם הבא, שהן עתידות להתחדש בראשי חדשים. מכל מקום בין לדברי אלו ובין לדברי אלו צריך אדם להזר הרבה שלא לקבוע שום ישיבה של שחוק וקלות ראש.

ולמה נתנו להן לנשים ראשי חדשים ולא שאר המועדים, כתב הטור בשם הר' יהודה אחיו, שהמועדים נתקנו כנגד האבות. פסח כנגד אברהם. כמו שכתוב לושי ועשי עוגות ופסח היה. שבועות כנגד יצחק, ששופר של מתן תורה מאילו של יצחק היה. סוכות כנגד יעקב כמו שנאמר ולמקנהו עשה סוכות, וי"ב ראשי חודשים כנגד י"ב שבטים. וכשחטאו האנשים בעגל ניטלו

du don de la Tora fut fait de la corne du bélier de Yitz'hak. Soucot correspond à Yaakov, comme il est dit « il avait fait des Cabanes pour son troupeau ». Or, les douze Néoméniés correspondent aux douze tribus. Mais lorsque les hommes avaient commis la faute du Veau d'Or, les Néoméniés leur furent retirées et données aux femmes qui n'étaient pas à ladite faute.

Shemouel Yossef AGNON, Prix Nobel de Littérature 1966

מהם וניתנו לנשיהם שלא היו באותו החטא.

ש"י עגנון